

råder, hvor der var brug for en regional styring, ja, så kan vi undre os over, hvorfor man ikke har overvejet, om der skulle være et eller andet galt med skabelonen.

Det er man så nået frem til at der ikke er, og det er derfor, man kan sige, at det er lidt underligt. Jeg synes faktisk, det må være sådan, at når de dogmer, man har udstyret sig selv med, alt for ofte kommer i konflikt med virkeligheden og mulighederne for at få ting til at fungere, så bør man overveje, om det ikke er et forkert sæt dogmer, man har udstyret sig selv med.

Sådan er det i den her sag. Fjernelsen af det regionale niveau er simpelt hen forudsætningen for, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti kan opnå politisk tilfredsstillelse i det her forår, og derfor bliver det også dejligt, når det er overstået.

Hvis man så kigger på det konkrete i det her lovforslag, så er det jo sådan, at ministeriet får alle opgaver med at undersøge og beskrive og fastsætte mål, ved at skulle stå for basisanalysen, målfastsættelsen og et indsatsprogram for Natura 2000- og vandplaner. Kommunerne skal så lave de konkrete handleplaner og står for en stor del af borgerinddragelsen.

Nu har jeg den opfattelse, at hvis man skal lave en effektiv beskyttelse af vandmiljøet og naturen, så forudsætter det faktisk en meget tæt koordinering mellem vidensindsamling, overvågning, grundlæggende karakterisering, basisanalyse, indsatsprogrammer, handleplaner, og det er vigtigt, at de institutioner, som arbejder med overvågning og planlægning, også har et lokalt kendskab samt indsigt i praktisk miljøadministration. Så alene af den grund er den her adskillelse altså en dårlig idé.

Jeg har faktisk meget svært ved at se, at man skulle kunne få det her til at fungere effektivt, hvis man følger den grundlæggende præmis, som handler om, at pengene følger opgaven eller personen følger opgaven, for ud over at man flytter nogle ting over i staten, så flytter man nogle ting og personer over i de 98 kommuner. Så jeg har faktisk meget svært ved at se, hvordan den her opgave skulle kunne løses.

Det skyldes ikke en grundlæggende mistillid til kommunerne. Jeg kan forsikre, at de fleste kommunalpolitikere, jeg kender, både politisk og menneskeligt har samme kvalitet som folketingsmedlemmerne, så det er ikke det, der er problemet. Problemet er jo, at der ikke er ressourcer til det.

Der findes forskellige løsninger på det. Kommunerne kan vælge at sige: Vi må så lave den kvalitet, vi kan. Vi kan jo godt ansætte nogle til at administrere de her ordninger. De behøver så ikke at have den store faglige ekspertise, for de skal bare sørge for, at de planer, der kommer ovenfra, bliver implementeret og gennemført.

Det vil formentlig betyde, at de vil være meget nemme at påvirke for politikere, der af den ene eller anden opportunistiske grund gerne vil rykke lidt ved planlægningen, eller stærke erhvervsinteresser, der af økonomiske grunde synes, at man skal planlægge på en anden måde.

En anden mulighed er, at man laver kommunale samarbejder, kommunale fællesskaber, hvor embedsmænd administrerer, og hvor man ganske ofte i hvert fald oplever, at der er et demokratitab i forhold til en almindelig politisk struktur. Det skaber lukkehed i systemet, og det var da også, hvis man læser Strukturkommissionens rapport, noget af det, som de syntes var vigtigt at få afskaffet.

Man kan selvfølgelig også løse problemet ved at sige, at da kommunerne ikke selv kan ansætte folk til at løse de her opgaver, så får man et firma til det. Der findes store firmaer i Danmark, Hedeselskabet og andre, som sikkert gerne vil udføre det her arbejde mod god betaling. Problemet med det er jo i virkeligheden først og fremmest, at det betyder, at den ekspertise, den viden, de kompetencer, som i dag samles i amterne, vil ende med at ligge i private firmaer, hvor der jo ikke sådan er fri adgang til dem, for så er det jo private virksomheders ejendom.

Derudover kan man så sige, at ministeriet på vandforsyningsområdet nu skal være overmyndighed, men det er stadig kommunernes opgave at sikre, at deres indsatsplaner og indvindingsplaner ikke strider mod andre planer, der har til formål at beskytte naturen.

Kl. 18.30

Kommunerne får så alle vandindvindingsstilladelserne, og det kan nu godt give anledning til bekymring, som ikke bare er et fantasifoster, sort snak eller måske endnu værre rød snak, for det kan give nogle muligheder for, at store industrier med meget stort vandforbrug kan lægge et betydeligt pres på en kommune, der samtidig skal interessere sig for beskæftigelsen, og som måske derfor kunne have en tilbøjelighed til at tillade indvindinger, der egentlig ikke var ressourcemæssig baggrund for. Det har man da i hvert fald set mindst et sted i Nordsjælland.